

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการขาดดุลการค้ากับต่างประเทศปีละหลายหมื่นล้านบาท และสินค้าที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เราต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นมูลค่าปีละไม่ต่ำกว่า 2,000 ล้านบาท คือ นมและผลิตภัณฑ์นมชนิดต่าง ๆ สาเหตุที่มูลค่าของนมและผลิตภัณฑ์นมที่นำเข้าจากต่างประเทศมีมูลค่าสูง เนื่องจากผลผลิตทางด้านนมและผลิตภัณฑ์นมของประเทศไทยเรายังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก ดังนั้นรัฐบาลจึงได้มีการส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพการเลี้ยงโคนนมมากขึ้น (เกษตรและพิชัยรุส, 2531)

สำหรับกิจกรรมการการเลี้ยงโคนนม แม่โคนจะให้ลูกประมาณ 85 – 90% ต่อปี หรือแม่โคนม 100 ตัว จะให้ลูกโคนนมปีละ 85 - 90 ตัว และครึ่งหนึ่งจะได้ลูกโคนมเพศเมีย ซึ่งจะต้องเลี้ยงไว้เป็นโคทุกแทนแม่โคคัตทึ้งต่อไป ส่วนอีกครึ่งหนึ่งเป็นเพศผู้ ซึ่งไม่มีค่าต่อการเป็นโคนนม เกษตรกรมักรายออกจากการฟาร์มในราคากูก ดังนั้นจึงต้องหาทางออกของลูกโคนมเพศผู้ เป็น 2 ทางคือ (1) เลี้ยงเป็นเนื้อลูกโคนย่อง (veal calf) โดยการเลี้ยงด้วยนมหรือนมเทียมให้อ้วนและโตได้น้ำหนักประมาณ 100 ถึง 120 kg มีอายุไม่เกิน 3 เดือนครึ่ง และ (2) เลี้ยงเป็นโคเนื้ออายุน้อย (baby beef) ซึ่งเลี้ยงให้โตและบุนให้อ้วนจนมีน้ำหนักประมาณ 400 ถึง 500 kg โคจะมีอายุระหว่าง 15 ถึง 24 เดือน (ชวนิศากร, 2534) เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของลูกโคนมเพศผู้

การผลิตเนื้อลูกโคนย่อง ถือเป็นการผลิตเนื้อโคคุณภาพสูง มีราคาแพง เนื้อลูกโคที่ได้จะเป็นสีชมพูคล้ำสีเนื้อหมู (เกษตรและพิชัยรุส, 2531) โดยเนื้อโคที่นับวิโภคกันในปัจจุบันส่วนมากได้จากโคที่มีอายุมาก โดยเนื้อที่ได้จะมีคุณภาพค่า มีปริมาณเนื้อต่ำและเนื้อที่มีบริโภคยังไม่เพียงพอ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนของประชากรที่เพิ่มขึ้นและปัจจุบันประเทศไทยเรายังต้องสั่งเนื้อคุณภาพดีจากต่างประเทศเข้ามาบริโภค ดังนั้นในการผลิตเนื้อลูกโคนจึงเป็นแนวทางที่น่าสนใจที่จะนำมาเพื่อพัฒนาการผลิตเนื้อที่มีคุณภาพสูง ที่มีราคาเป็นที่พอใจกับทั้งเกษตรกรและผู้บริโภค นั่นคือเกษตรกรมรายได้เพิ่มมากกว่าเดิมและผู้บริโภคไม่ต้องจ่ายแพงเท่ากับการบริโภคเนื้อที่นำเข้าจากต่างประเทศ

สำหรับวิธีการในการเด็กถูกโกรกทั่วไปนั้นนิยมขันด้วยนมสดหรือนมเทียมและการเสริมอาหารข้นเพียงเล็กน้อย และในการขันด้วยนมสดนั้น พบว่ามีต้นทุนในการผลิตสูงมาก ดังนั้นจึงต้องมีการหาอาหารทดแทนน้ำนมหรือแหล่งโปรตีนทดแทนในนมเพื่อทดแทนการใช้นมสด และเป็นการลดต้นทุนการผลิต เนื่องจากอาหารทดแทนจะมีราคาถูกกว่าราคาของน้ำนมดิบ สำหรับวัตถุดิบที่นิยมใช้เป็นอาหารทดแทนนั้น ได้แก่ ถั่วเหลือง น้ำมันพืช และผลิตภัณฑ์นมต่าง ๆ (สมชาย, 2541) และการใช้แบ่งถั่วเหลืองซึ่งเป็น โปรตีนจากพืชเพื่อเป็น โปรตีนทดแทนในนม หมายความที่จะนำมาคลองใช้ในการผลิตเนื้อถูกโกรกโควัยอ่อน เนื่องจากเป็นแหล่งอาหาร โปรตีนจาก พืชที่มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังมีราคาถูกซึ่งสามารถลดต้นทุนในการผลิตได้ เพื่อให้เนื้อถูกโกรกโควัยอ่อน ที่ได้มีต้นทุนไม่แพงมากและทำให้สามารถเป็นที่ยอมรับในตลาดได้ และคาดว่าเนื้อถูกโกรกที่ได้จะมี คุณภาพดีเท่าหรือดีกว่าการขันด้วยนมสด

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- เพื่อศึกษาผลของนมเทียม น้ำนมเทียมที่มีแหล่งโปรตีนทดแทน โปรตีนจากถั่วเหลืองต่อ สมรรถภาพการผลิต คุณภาพชาบะและเนื้อของถูกโกรกนมขันแพศผู้
- เพื่อศึกษาระยะเวลาที่เหมาะสมในการเริ่มใช้แหล่งโปรตีนทดแทน โปรตีนถั่วเหลืองในถูกโกรก เพื่อให้ถูกโกรกมีสมรรถภาพการผลิตดีที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- สามารถเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้เกษตรกรเพิ่มมูลค่าโคนมแพศผู้ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ มากขึ้น
- สามารถเป็นแนวทางในการลดต้นทุนในการผลิตเนื้อถูกโกรกนมแพศผู้ สำหรับเกษตรกร
- สามารถลดการเสียคุลการค้าจากต่างประเทศ ในกรณีนำเข้าเนื้อคุณภาพสูงและอาจสามารถ ส่งออกเนื้อถูกโกรกนมแพศผู้ยังต่างประเทศ เพื่อนำเงินตราเข้าประเทศต่อไป

ขอบเขตและวิธีการวิจัย

- ศึกษาสมรรถภาพการผลิตของถูกโกรกนมแพศผู้
- ศึกษาคุณภาพชาบะถูกโกรกนมแพศผู้
- ศึกษาคุณภาพเนื้อและไขมันถูกโกรกนมแพศผู้